

Da jeg tidligere havde Ordet, anførte jeg selv som en nødvendig Betingelse for, at der overhovedet kunde komme Noget ud af et Stamslutteries Drift, at Bestyrelsen holdtes fri for den idelige forstyrrende Indblanding og Paa-virkning fra den lovgivende og bevilgende Myndigheds Side. Dette maatte ikke betragtes alene som en Beslagelse, over hvad der hidtil er passeret, men det kunde ogsaa betragtes som en alvorlig Opfordring til dette Thing til igjennem sin Stemmegivning at udtale, om det overhovedet billiger den idelige Foruvoligelse og Indblanding i Slutteriets Forhold, som har fundet Sted fra det andet Things Side. Mig bekendt har Slutterisagen aldrig foreligget for dette Thing, siden den Tid, da det vedtog Loven af 23de Januar 1862. Det staaer jo fuldstændigt i dette Things Magt at holde de Tendentser og Indflydelser borte, som i mine Tanker have grebet ganske overordentlig forstyrrende ind ved Bestyrelsen af Frederiksborg Stamslutteri. Det er altsaa den ene Maade, hvorpaa der kunde gjøres Modstand mod de Stamslutteriet nedbrydende Tendentser; men der er andre, som det ærede Medlem fuldkommen rigtigt anførte. Det staaer jo i Ministerens Magt at undlade at indstille et saadant Lovforslag til Stadfæstelse, om end Sagen jo selv ved en saadan Indstilling ikke var definitivt afgjort. Hvad jeg som Indenrigsminister kunde ville gjøre ligeoverfor Vedtagelsen af et Lovforslag som dette, hvis Mangel det har gædet mig at høre anerkjendte ogsaa af det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Krieger), troer jeg dog med Føie ikke at behøve at udtale i dette Øieblik med den Beskedenhed, hvormed jeg troer, at jeg blev opfordret dertil. Det vil jeg derimod ikke tage Betænkning at udtale, at jeg i en samstemmende Beslutning af dette Thing med det andet om Medlæggelsen af Frederiksborg Slutteri vilde finde en uafviselig Opfordring til at søge at føre hele Stamslutterispørgsmaalet ind paa en anden Vej. Der kunde jo være Tale om at bevirke saadanne Forandringer satte i Værk, som jeg maatte ansee for at være Forbedringer i Stamslutteriets nuværende Stilling som Statsinstitut, og et Forsøg herpaa er gjort under Forhandlingerne om den Finantslov,

som nu er vedtagen af Folkethinget, men Forsøget strandede, og jeg har altsaa forholdsvis kun Iben Opfordring til at fortsætte ad den Vej. Derimod ligger det mig langt nærmere at følge den anden Vej, som blev antydet eller anvist af den ærede Landstingsmand for Kjøbenhavn (Krieger), nemlig den at søge Slutteridriften for Frederiksborg fortsat, men vel at mærke, ikke som Statsindustri.

Krieger: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at jeg rigtignok troer, at den ærede Minister ikke kunde vente, at han gjennem Finantsloven kunde faae sat en saadan Forandring igjennem. Jeg troer, at, vilde man møde Lovforslaget med Haab om at omdanne det, maatte det skee igjennem Endringsforslag til selve Lovudkastet; dette er idetmindste min Opfattelse af Stemningen i Folkethinget.

Indenrigsministeren: Ja, jeg veed ikke, om det ærede Medlem med Opmærksomhed har fulgt det af mig omtalte Endringsforslag til Finantsloven. Det gik ud paa at forlange en mindre Bevilling paa det Vilkaar, at der skulde høves friere Hænder derover. Det blev forkastet, ikke fordi man jo med Glæde vilde gaae ind paa en mindre Bevilling end den, der var opført i Finantsloven, som den forelaa ved første Behandling, men fordi man ikke, om jeg saa maa sige, i Principet vilde anerkjende, at Stamslutteriet kunde fortsætte sin Tilværelse.

Krieger: Ja, det er netop det, jeg mener; man vilde ikke ved en Votering over en enkelt Post i Finantsloven indirecte afgjøre Forkastelsen af det Lovforslag, som var til særlig Forhandling, men man vilde have den Forhandling, der var rettet henvist til det særlige Lovforslag.

Rettelser.

- Sp. 767, Lin. 9 f. n.: „Suslitsminister“, læs „Cultusminister“.
 — 845, Lin. 9 f. n.: „at der i Lovudkastet“, læs: „at i de ondeelte Exemplarer af Lovudkastet“.
 — 846, Lin. 9—10 f. v.: „at de vilde komme paa een Gang under Forhandling“, læs: „at de kunne komme o. f. v.“.